

14. ročník 29.8.2020 KÁCOVSKÝ BĚH

Vítám Vás na čtrnáctém ročníku Kácovském běhu

Na Kácovsku jsou přímo ideální běžecké podmínky. Zdejší kraj je průmyslem neposkvrněná přírodní oblast s čerstvým svěžím vzduchem v povodí řeky Sázavy a velmi členitým terénem.

V roce 2007 zde byl založen Kácovský běh jako jedna z akcí, kterou zastřešuje Sdružení pro rozvoj Kácovska. Kácovský běh dnes měří 19,3 km a to, čím může přilákat, je právě samotná trať vedoucí tímto malebným krajem s romantickými přírodními lokalitami, které závodníka přímo donutí být myslí i pohybem v těsném kontaktu s přírodou.

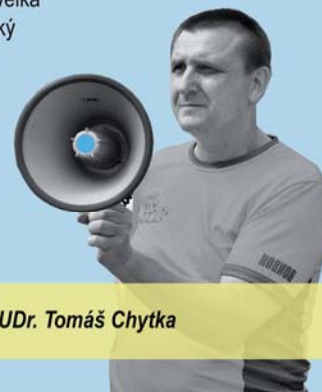
Trať Kácovského běhu totiž probíhá oblastí s názvem „Český Smaragd“, který si tento mikroregion vysloužil svou jedinečnou polohou v zeleni, uprostřed lesů a je tedy opravdovým drahokamem české krajiny. Trať současně probíhá i místy značného historického významu a může tedy na principu zážitkové turistiky sloužit i jako naučná stezka.

Na startu Kácovského běhu jsme během uplynulých třinácti let přivítali na 763 závodníků a závodnic. Tuzemští závodníci

přijíždějí ze všech koutů naší republiky a vzhledem k tomu, že jsme v průběhu let zaznamenali účast dvou běžců ze Slovenského Ljutomeru, účast několika závodníků a závodnic ze Slovenska a jednoho běžce z Německa, můžeme dnes Kácovský běh prezentovat jako závod s mezinárodním zastoupením.

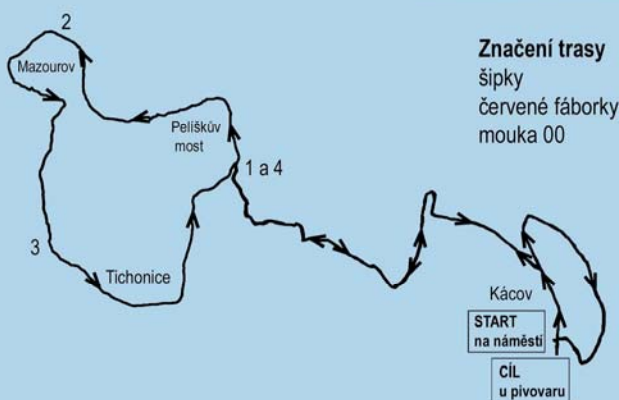
Dosavadní mužský traťový rekord drží Jan Havelka s časem 1:15:55 z roku 2009, dosavadní ženský traťový rekord drží Lenka Šibravová s časem 1:26:17 z roku 2015.

Gratuluji všem, kteří v tomto vytrvalostním běžeckém klání již obstáli a těm, kteří se letos tuto vzdálenost teprve zdolat chystají, přeji na tomto čtrnáctém ročníku hodně sportovních úspěchů.

MUDr. Tomáš Chytka

Na trati jsou 4 občerstvovací stanice
1 a 4 – lesíček v polích za prvním stoupákem po červené turistické stezce od městyse Kácova (č.1), zde současně po seběhnutí asfaltkou z Tichonice se běžci opět napojují na červenou turistickou trasu a vracejí se zpět do Kácova (č.4)
2 Mazourov
3 Kácovec.

www.kacovskybeh.cz
kontakt: tchytka@gmail.cz
text: Tomáš Chytka, František Procházka
foto: Petr Křen, snímky z archivu kolopetr, Kamil Drábek
grafika: Eva Křížová

Popis běžecké trasy 19 312 m

Závodníci startují z náměstí Kněžny Toskánské v Kácově a pokračují Nádražní ulicí, po přeběhnutí ocelového mostu dřevěnou podlážkou se ostře doprava napojí na modře značenou cyklistickou stezku paralelně podél železniční trati a proti proudu Sázavy a po druhém kamenném mostě se vrátí zpět na náměstí, kde se opět představí divákům. Teprve potom běžci opouštějí městyse Kácov a vydají se boční silnicí vlevo směrem ke hřbitovu a k řece.

U řeky závodníci podběhnou most pod tříproudou silnicí II/125, vystoupají nejprve pěšinou a poté odstavným pruhem této hlavní silnice a nahoře se napojí na červenou turistickou značku.

Nejprve asfaltkou seběhnou pod Sporthotel a dále je červená turistická značka provede převážně lesními pěšinami do vrchu na silničku, po které vytrvalci seběhnou nad Peliškův most, poté polními a lesními pěšinami vystoupají do Borotína, a dále seběhnou do chatové osady Mazourov a doběhnou až k potůčku před jezem. Potom závodníci opustí červenou turistickou trasu, a aniž by překročili potůček, vyrazí proti jeho proudu, lesní cestou překonají první a druhý brod potůčku a po jeho pravé straně míjejí tábor Na Zlatém potoce a Na Zlatých důlech, dostávají se do vesničky Kácovce a po asfaltové silnici vystoupají do Tichonic.

Od tichonické kapličky pokračují stále doleva po silničce mezi poli, po které sbíhají do lesíčku a na jeho konci se běžci opět napojí na červenou turistickou značku po pravé straně a stejnou trasou se vrací zpět. Po doběhnutí do Kácova běžci na křižovatce s Nádražní ulicí zabočí doleva a již z úvodu běhu známou trasou zámíří přes oba mosty na náměstí a na závěr běh završí seběhnutím kolem fary do cíle, který je u kácovského jezu.

Prakticky celá trať po vyběhnutí z městyse probíhá jen přírodními lokalitami, trasa je dostatečně členitá a náročná, povrch – asfalt, lesní cesty, polní cesta.

Hlavní závod 29.08.2020

Délka hlavní trati pro muže a ženy: 19,312km

Povrch: silnice, terén

Čas prezentace: 9:15 – 10:15h

Místo prezentace: Kácov – zámecké nádvoří

Čas startu: 10:30h

Místo prezentace a startu: Kácov – náměstí Kněžny Toskánské (zámecké nádvoří)

Startovné: 100 Kč

Odměny: Pro 3 nejlepší v kategorii muži/ženy, pro vítěze v kategorii dle věku, tombola

Počet startujících v hlavním závodě v roce 2019: 74

Počet startujících celkem včetně dětí a lidového běhu v roce 2019: 123

Mužský traťový rekord (r. 2009): 1:15:55 Jan Havelka

Ženský traťový rekord (r. 2015): 1:26:17 Lenka Šibravová

Dětský závod 29.08.2020

Délka: předškolní děti (100m)

mladší školní děti do 10 let (280m)

starší školní děti nad 10 let (560m)

Povrch: silnice

Čas prezentace: 9:15 – 10:30h

Místo prezentace: Kácov – náměstí Kněžny Toskánské (zámecké nádvoří)

Čas startu: 11:00h

Místo startu: Kácov podskalí u kácovského jezu

Startovné: zdarma

Lidový běh 29.08.2020

Délka hlavní trati pro muže a ženy: 2,860km

Povrch: silnice, terén

Čas prezentace: 9:15 – 10:15h

Místo prezentace a startu: Kácov

náměstí Kněžny Toskánské (zámecké nádvoří)

Čas startu: 10:30h společně s hlavním závodem

Místo startu: Kácov - nám. Kněžny Toskánské

Startovné: zdarma

Navštivte půjčovnu
pramíček na skalce
Máme i šlapadlo!
červenec–srpen
13:00–19:00

Hříšní lidé

Jak Pavlína Leopoldová z Kácova chtěla zbohatnout

Někdejší majitel panství Prčice a Uhřice u Příbrami pan Jan Vít Malowetz se zamiloval do dcery chudého uhřického učitele Jiřího Olivy a oženil se s ní. Ve své závěti odkázal celý svůj majetek milované manželce. Paní Malowetzová se ale znova vdala a stala se Malowetzovou-Burkovou. Nový pán Karel Burka ale hospodařil tak, že obě panství přišla v r. 1834 do dražby. Novým držitelem panství se stal posléze rod Eisensteinů.

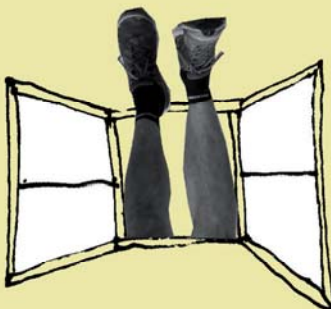
Bývalá majitelka Malowetzová-Burková slíbila kdysi členům své rozvětvené rodiny, že na ně všechny bude ve své závěti pamatovat a svůj majetek mezi ně rozdělí. Ti si to dobře zapamatovali a dlouho po její smrti se vytrvale domáhali u nového majitele Bedřicha z Eisensteinů svých domnělých nároků. Jeden z členů rodu Olivů došel až na přický zámek a tam nového majitele během své návštěvy v r. 1895 stloukl. I když byl za to odsouzen, ostatní členy rodiny to od jejich přesvědčení neodradilo.

Snad aby měl konečně klid, dal nový majitel čas od času některému z vytrvalých žadatelů nějakou zlatku. To Pavlína Leopoldovou z Kácova, která patřila do širší rodiny, jen utvrdilo v jejím přesvědčení o jejich spravedlivých nárocích na opomíjený majetek. I když neuměla psát, sehnala písáčku a nadiktovala jí spolu s další uchazečkou, svojí sestrou, dopis určený Bedřichovi z Eisensteinů.

V listu jej vybízely, aby se s dědici po zemřelé paní Malowetzové-Burkové řádně vyrovnal, jinak že proti němu zakročí. Nikoli soudně, ale všichni z rodu se přestěhují natrvalo do svého přického zámku a jeho shodí z okna. To aby se vzpamatoval. A všude napíší, jak užívá majetek, který patří dědicům zemřelé paní Malowetzové-Burkové. Toho všeho ale ať si raději nepřije. A aby dodali listu vážnost, připojili i podpisy i dalších členů rodiny bez jejich vědomí.

Panu Bedřichovi z Eisensteinu došla trpělivost a předal výhružné psaní četnictvu. To zahájilo pátrání a věc dospěla až k soudu. Tam dostala Pavlína Leopoldová z Kácova trest žaláře za zločin veřejného násilí v délce jednoho měsíce zostřený dvěma posty. Stejně jako její sestra. Tak se stalo v r. 1898.

1898

Ani policejní pes Bora už nezachytil stopu

V Kácově na nábreží Sázavy ve stráni vedle pivovaru si nechal postavit vilu JUDr. Antonín Šenkýř. Byl ministerský rada a šéf prezidia ministerstva obchodu v třicátých letech minulého století. Dnes je po něm pojmenováno nábreží pod zámek s nádherným výhledem na stráně ke Zlivi.

Vila stále patří k nejvýstavnějším objektům na nábreží. Ve vládních ročenkách uváděla jeho choť Zdeňka Picková, že v letních měsících v červenci a srpnu nejsou k zastížení v Praze ve své vile v milionářské čtvrti Bubenči, ale v Kácově nad Sázavou.

I stalo se, že v listopadu r. 1929 byla zpozorována ve vile na nábreží v Kácově krádež. Pachatelé, kteří byli patrně dva, si otevřeli paklíčem dvířka do zahrady, k nimž vede cesta k Sázavě, a podobně postupovali i u dveří do vily. Lupiči odcizili množství prádla, peřin, záclon a šatstva asi v hodnotě 5 000,- Kč. Nezajištěný skleník s různými drahými přibory a i uzamčené skříně s letním šatstvem nechali bez povšimnutí. Na pískové cestě nalezly četníci stopy střevíců dvou mužů.

Protože byla krádež spáchána již několik dní před odhalením, nezachytil ani policejní pes Bora, vedený strážmistrem J. Boudou, už žádnou stopu.

Případ zůstal otevřen, není zpráv o tom, že by pachatelé byli někdy dopadeni. Tak zůstal tento hřích v Kácově zřejmě nepotrestán.

1929

kácovští

Případ nájemného vraha z Kácova

Na četnickou stanici v Kácově se v r. 1934 dostavil nezaměstnaný kovář Jaroslav Štecher z Kácova a oznámil, že byl najat, aby zavraždil Boženu Stangerovou, švagrovou velkostatkáře Roberta Stangera z obce Horka nad Sázavou. Nájemnou vraždu měl zprostředkovat jistý Kučera za odměnu 15 000,- Kč. Vražda měla být provedena nenápadným způsobem – poškozením brzd u auta nebo podáním jedu do mléka. V případě, že by Božena Stangerová zemřela, celý velkostatek by pak připadl Robertovi Stangerovi.

Kromě slíbené peněžité odměny měl také Jaroslav Štecher z Kácova slíbeno stálé místo hlídače v zámku Horka nad Sázavou. Správce zámku ale zjistil, že Štecher je bývalý trestanec a násilnický člověk, který si již odseděl dvanáctiletý trest za veřejné násilí na Slovensku a na místo hlídače na zámku jej nedoporučil. Když se to Štecher dozvěděl, celou věc o zosnování zločinu oznámil četnictvu. A Božena Stangerová obdržela anonymní dopis, že má být zavražděna.

Četnictvo zahájilo pátrání a podezření se postupně potvzovala. Aféra hýbala celým Posázavím. Robert Stanger, velkostatkář, se při zatčení zhroutil a nebyl schopen žádného dalšího jednání. Tvrdil jen, že s vyšetřovanými jednal jen o zajištění důkazů o nevěře své švagrově.

V samotném Kácově vyvolal ještě Jaroslav Štecher výtržnost v domě svého bratra, u kterého bydlel. Ten se s ním po vypuknutí aféry rozešel. Štecher bratrovi vyhrožoval strašlivou pomstou, že až bude mít svatbu, vyhodí všechny shromážděné v domě dynamitem do povětří. Štecher měl přitom opravdu přístup k výbušnině v blízkém kamenném lomu. Při výtržnosti rozbil okno, poranil se a musel být převezen k ošetření do nemocnice. Ze strachu předala celá rodina věc k šetření četnictvu.

Jaroslav Štecher byl jako korunní svědek ponechán dosud na svobodě. Protože ale výtržnictvím v Kácově porušil podmínku předčasného propuštění z osmnáctiletého trestu, bylo navrženo, aby z nemocnice putoval do vězení na zbylých šest let. A četnictvo ho pro jistotu již začalo hned v nemocnici hlídat.

Jak Josef Beleda z Kácova o rozum přišel

V r. 1935 žila v Kácově rodina Beledů. Jeden syn Bedřich zde pracoval jako zemědělský dělník, další Josef se odstěhoval a byl čalouníkem v Praze na Žižkově.

V květnu toho roku došlo v Praze na Starém Městě k vloupání do známého kožešnického závodu firmy J. Feuermann v Michalské ulici, kde bylo odcizeno přes dvě stě kožešin – bizamové sukně, persiány, virginské vydry, stříbrné lišky a další v ceně přes 250 000,- Kč.

Netrvalo dlouho a kolínští četníci vypátrali úkryt ukradených kožešin a v Kácově zatkli Bedřicha Beledu. Ten se brzy doznal, že kožešiny odcizil jeho bratr s kumpány ze Žižkova v Praze. Lup uložili u rodičů v domě v Kácově, ale po dvou dnech ho přestěhovali do Dolních Krút na Kolínsku k dalším příbuzným. Tam byla také většina kožešin zajištěna.

Četníci pochytali téměř všechny účastníky loupeže ze Žižkova. Bylo zjištěno, že hlavní část loupeže provedl čalouník Josef Beleda a strojní zámečník, kasař J. Bajer. Další z tlupy hlídal, jiný pak fungoval coby spojka zajišťující odvoz lupu. V celé sestavě chyběl už jen hlavní účastník loupeže – Josef Beleda z Kácova. Toho nemohli nikde najít.

Až si detektivové povšimli hlášení z Václavského náměstí v Praze. Tam se objevil zřejmě choromyslný muž, který zde pobíhal, pokřikoval, válel se po zemi. Neměl u sebe žádné doklady, všechny monogramy v šatech měl vypárané. Zajištěný muž se choval zcela jako choromyslný a byl převezen do Bohnic do blázince. Příliš se ale podobal hledanému Josefu Beledovi z Kácova. Tak si pro něj detektivové došli a zjistili, že čerstvý chovanec je totožný s hledaným čalouníkem. Pak již jen čekali na odborné vyšetření potvrzující, že hledaný je simulant.

sepsal František Procházka
dle dobového tisku

1935

1934

